

Brusel 13. května 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Jak dosáhnout rozvoje na základě společných cílů a zároveň více zohlednit řešení vypracovaná v zájmu rozvoje místními subjekty? = výměna názorů

Ministři odpovědní za politiku soudržnosti se vyzývají, aby na zasedání Rady pro obecné záležitosti věnovaném politice soudržnosti dne 2. června na základě dokumentu předsednictví uvedeného v příloze této poznámky diskutovali na téma „Jak dosáhnout rozvoje na základě společných cílů a zároveň více zohlednit řešení vypracovaná v zájmu rozvoje místními subjekty?“

Zasedání Rady pro obecné záležitosti (soudržnost), 2. června 2022

Diskusní dokument

Motto Evropské unie – „Jednotni v rozmanitosti“ – nebylo nikdy aktuálnější než nyní, když nám tragické události, k nimž dochází na našich hranicích, důrazně připomínají, že jedním z hlavních a zakládajících cílů Evropské unie zůstává mír. Uznání bohatství kultur a jazyků naší Unie je rovněž uznáním rozmanitosti regionů a místních a regionálních orgánů, které ji tvoří. Ve světě, který čelí důsledkům rozsáhlé klimatické, digitální a sociální transformace, nám právě tyto různé složky našeho společného dědictví a jejich harmonický a vyvážený rozvoj umožňují být společně silnější.

Evropská politika soudržnosti je od svého vzniku základem pro společné cesty rozvoje a růstu a pro hledání více příležitostí k udržitelnému rozvoji, snižování rizika napětí způsobeného příliš velkými rozdíly a zlepšování kvality života všech Evropanů.

Poslední zpráva o soudržnosti potvrzuje, že konvergence mezi členskými státy a regiony Unie roste a že se míra rozvoje Unie zlepšila.

Identifikovala však také nové výzvy a rizika pro soudržnost, na něž je třeba se již nyní připravit, a to na základě společně definovaných strategií a cílů, zejména s cílem navrhnout udržitelná řešení, jež budou reagovat na:

- neúspěch některých území (venkovských, okrajových, procházejících průmyslovou transformací apod.) a jejich obyvatel, kteří se cítí opomíjeni a vyloučení z hlavního hospodářského a sociálního vývoje, což přispívá ke „geografii nespokojenosti“;

- obtíže, jimž čelí mnohé regiony, jejichž úroveň rozvoje navzdory přijaté pomoci nadále ve srovnání s evropským průměrem stagnuje nebo dokonce klesá a které mají potíže při dosahování udržitelného růstu. Tyto pasti rozvoje se projevují ve všech zeměpisných oblastech Unie a na všech úrovních rozvoje.

Tyto skutečnosti nás rovněž vedou k tomu, abychom si kladli otázky ohledně:

- relevance metod používaných po tři generace programů na podporu rozvoje těchto regionů v období po roce 2027 a
- způsobu, jak upravit priority politiky soudržnosti tak, aby územní celky mohly odrážet své potřeby a zohlednit své vnitřní rozvojové kapacity, které nejsou a nemohou být v rámci Evropské unie jednotné.

Na základě těchto skutečností tedy předsednictví předkládá k diskusi následující otázku:

Je třeba danou metodu přehodnotit?

Evropská regionální politika stanoví společné evropské směry pro všechny regiony bez ohledu na jejich charakteristiky. Obecně se však uznává, že místní aktéři mají nejlepší předpoklady k tomu, aby určili své potřeby, a že ne všechny situace vyžadují stejné odpovědi.

Jak tedy dosáhnout rozvoje na základě společných cílů a zároveň umožnit větší diferenciaci s ohledem na různorodé výchozí situace?

Jak zjednodušit provádění regionální politiky a zároveň zachovat odpovědnost místních subjektů i zásadu partnerství s cílem podpořit diferencované cesty směrem k dosažení hlavních evropských strategických směrů?